

II Малгожата Голішевська, Дорота Адріан, Патріція Оржеховська.
Мені довелося самому стати сонцем

- Кімната 1 ПЕРЕДПОКІЙ** Патріція Оржеховська *Передпокій з видом*
19 Патріція Оржеховська *без назви (яйця)*, 2022 р. керамік **20** Патріція Оржеховська *Курка, кролик, людина*, 2020, об'єкт (кераміка, фанера, пап'є-маше, алюмінієва фольга, фотографія) **21** Патріція Оржеховська *без назви (ганчірка)*, 2020, готові вироби + кераміка **22** Патріція Оржеховська, *Курка, кролик, людина*, 2016, об'єкт (кераміка, фанера, пап'є-маше, алюмінієва фольга, фотографія) **23** Патріція Оржеховська *Календар ZEITGEIST MMXXI на новий старий час*, 2020, колажі **24** Патріція Оржеховська, *Ікебана*, 2018, монтаж (чавун, іржа, гума, пластик, мідь, сталь, армоване скло, фарба) **Кімната 2 ПЕРЕГЛЯД** **25** Патріція Оржеховська, *Ретроградація*, 2018, світловий монтаж (керамічні ізолятори, метал, скло, кераміка) **Кімната 3 ДИТЯЧА КІМНАТА**
26 Дорота Адріан, *Кристалічна структура*, 2017, скульптура, цукрово-акрилова ліпнина **Кімната 4 БАЛЬНА ЗАЛА** **27** Дорота Адріан, у співпраці з членами клубів: Сосновецького об'єднання амазонок "Życie" та Гмінного об'єднання амазонок "Nadzieja" в Хожуві, *Бал для 100 амазонок*, 2022, установка **Кімната 5 СПАЛЬНЯ** **28** Малгожата Голішевська, *Я був отрутою гримучої змії, тепер я - кроляче молоко*

I Довга перерва

- 1** *Я нічого не знаю, я все відчуваю*, 2022, відеоінсталяція
Сильвестр Печура та молодь з Середньої школи мистецтв у Глівіце
редагування: Марцін Пікула
2 *Бифий - простір інтеграції поколінь*
3 *Дзюпла*, 2022, аудіовізуальна інсталяція
Домініка Мальська та молодь з Комплексу спеціальних шкіл № 42 у Забже
4 *DIY (зроби сам) простір для майстерні*
5 *Де ми знаходимося*, 2022, установка на конкретному об'єкті
Гері Маршалл-Стівенс та молодь зі спеціальної школи-комплексу № 3 у Битомі

II Малгожата Голішевська, Дорота Адріан, Патріція Оржеховська.
Мені довелося самому стати сонцем

куратори:
Агата Кукерська,
Катажина Калина

куратори: Катажина Калина,
Павел Вонроба

I Довга перерва

1 *Довга перерва.* **Виставка для наймолодших і не тільки**

учасники: Мацей Барановський, Мацей Холева, Дорота Адриан, Домініка Мальська, Гері Маршалл-Стівенс, Сильвестр Печура, молодь з Битома, Забже та Глівіце

куратори: Катажина Калина, Павел Вонтроба

1 *Я нічого не знаю, я все відчуваю*, 2022, відеоінсталяція Сильвестр Печура та молодь з Середньої школи мистецтв у Глівіце редагування: Марцін Пікула співробітництво: Кшиштоф Саха, Томаш Зайонц, Вальдемар Латенга

У рамках майстер-класу з актором та лектором Сільвестером Пічурою група молодих людей виконала елементарні акторські вправи, під час яких вчилася більш повно та свідомо виражати себе. Результатом спільної діяльності є відеоролик, в якому молодь промовляє та розігрує слова, які чує від дорослих, як позитивні, так і негативні. Простір для перегляду відео навмисно клаустрофобний, темний і некомфортний. Ми опиняємося в недосяжному царстві почуттів іншої людини.

Що тут можна зробити?

Станьте перед дзеркалом і подивіться глибоко собі в очі. Зосередьтеся на собі. Намагайтеся затримати цей погляд якомога довше. Кого ви бачите? Що ви відчуваєте? Хто людина у віддзеркаленні? Чи можете ви їй довіряти? Чи можете ви допомогти їй чи йому?

Згадайте різні емоції, які ви можете розіграти перед дзеркалом. Спробуйте відчути радість, смуток, тривогу, страх, гнів, піднесення, ейфорію. Вам важко викликати в пам'яті конкретні стани? Всі емоції потрібні і цінні. Подумайте, в яких ситуаціях ви можете висловлювати їх вільно і не стримуючись? Що відбувається, коли ти взагалі не можеш їх висловити? При цьому поспостерігайте, як поводить ваше тіло? В якій частині вашого тіла з'являється напруження?

Дивлячись собі в очі, скажіть вголос дзеркалу 10 компліментів або перерахуйте 10 своїх хороших якостей, корисних навичок. Коли Ви востаннє говорили собі щось приємне?

2 *Бифий - простір інтеграції поколінь* співробітництво: Даріуш Тшея, Томаш Зайонц

Облаштований простір використовується для спільної інтеграції, зустрічей та розваг. Фокусною точкою простору є жовтий буфет, який колись був основним обладнанням сілезької кухні. На виставці він символізує місцеву гостинність. З нього можна приготувати собі чашку кави або чаю. На нижніх полицях заховані ігри та розваги, якими ви зможете насолодитися. На полицях ви знайдете книги для дітей та юнацтва.

Сядьте зручніше і розслабтеся.

Висловлюємо подяку Культурному центру "Битом" за надані настільні ігри для виставки.

Створення читального куточка стало можливим завдяки: Видавництво "Zakamarki" з Познані, видавництво "ARKADY" з Варшави, видавництво "OVO" з Тшебниці, видавництво "Debit" з Катовіце. Щиро дякуємо за підтримку нашої діяльності!

3 *Дзюпла*, 2022, аудіовізуальна інсталяція Домініка Мальська та молодь з Комплексу спеціальних шкіл № 42 у Забже звукове оформлення: Мацей Барановський співпраця: LED-BYT, Павел Вонтроба

Педагог та арт-терапевт Домініка Мальська у своїх майстер-класах з молоддю зосередила увагу на інтегративній діяльності, розвитку уважності та почуттів, пошуку гармонії у найближчому оточенні. На згадку про роботу воркшопу була створена інсталяція з тканини та світла, яка символізує спільну уважність до природи. Можна лягти або сісти на килим в теплому світлі, зупинитися, заспокоїтися, подихати. У цьому вам допоможе звуковий супровід Мацея

Барановського. Інсталяція може надихнути вас на роздуми про стан вашої внутрішньої рівноваги.

Що тут можна зробити?

Зупиніться на місці і зосередьте свої думки на видиху. Уявіть собі хвилю, що протікає по вашому тілу, змушуючи вас прийняти найзручнішу позу, на яку ви здатні в даний момент. Хвиля викликає повільне зникнення напруги у вашому тілі. Ваше обличчя розслабляється, а тіло наповнюється заспокійливим, ніжним, м'яким простором. Повітря може вільно проходити крізь нього, не зустрічаючи жодних перешкод.

Вам більше не доведеться підтримувати вагу свого тіла. Ви віддаєте всю свою вагу землі, яка стає вашою опорою. Сконцентруйтеся на видиху. Повітря повністю виходить з вашого тіла, щоб замить повернутися і знову наповнити його. Видихнути через ніс, з закритим ротом. Відчуйте, як за глибоким видихом автоматично слідує глибокий вдих. Ваше тіло розслабляється все більше і більше. Відчуйте, як ваш живіт скорочується на видиху і наповнюється повітрям на вдиху. Все відбувається само собою. Все, що вам потрібно зробити, це дозволити своєму тілу глибоко видихнути - момент, коли ви спокійно, без зусиль випускаєте повітря.

Тепер, видихаючи, відчуйте, як звук тече по вашому тілу, а разом з ним і вібрації. Все, що вам потрібно зробити, - це зробити тихий вібруючий звук у горлі, наприклад, дзиччання або бурмотіння: "Ммммм".

Що відбувається у ваших думках і тілі після виконання цієї дії? Що ви відчуваєте після цього?

Повторювати дію можна з закритими очима. Ви можете виконувати його в будь-якому просторі, наприклад, в автобусі, на прогулянці або в ліжку.

4 ***DIY (зроби сам) простір для майстерні*** співавтор: Даріуш Тшея, Томаш Зайонц

Простір майстерні сприяє демократичним розмовам під час спільного виконання ручної роботи. На стіні дошки можна малювати, каракулі, писати власні думки кольоровими олівцями.

Що тут можна зробити?

Використовуйте заготовлені шаблони або обведіть на картоні власною рукою. Виріжте підготовлений контур. Потім подумайте, які гасла ви хочете донести до інших. Це можуть бути прості повідомлення дорослим про їхню поведінку по відношенню до тебе, наприклад, "постукай в мою кімнату", "не кричи на мене", "посміхнися мені". Що б Ви хотіли змінити у цих відносинах? Це також можуть бути гасла про бажані зміни, наприклад, у школі, місті чи державі. Пам'ятайте, що якщо ви очікуєте від когось поваги, ваше повідомлення також повинно містити її. Підготовлений об'єкт забрати додому або розмістити у виставковому просторі.

5 ***Де ми знаходимося***, 2022, установка на конкретному об'єкті Гері Маршалл-Стівенс та молодь зі спеціальної школи-комплексу № 3 у Битомі співавтор: Антонія Іден, Агата Гомолінська-Сенченко, Павел Вонтроба

Гері Маршалл-Стівенс - візуальний художник, для якого творчий процес є найважливішим у мистецтві. Працюючи на семінарах з молоддю, його цікавить не конкретний результат, а те, як ми працюємо разом і що ми відчуваємо в процесі. Під час воркшопу були створені фігури, що відображають поточні почуття дітей.

Кордони на карті, їх чіткі лінії є умовними, а прикордонні території часто є дикою природою. Навіть якщо річка позначає обриси країни, вона не є статичною - достатньо підйому рівня води, щоб кордон розмився, став нечітким.

Кордони також можуть стосуватися індивідуальної, національної або місцевої ідентичності, яка не відповідає суворо визначеному часу і простору.

Кожна фігура також символізує межі особистого простору людини.

Слів ніколи не вистачає, щоб визначити життя, яке складається з вільного переплетення багатьох площин. Істотне ховається між кордонами і моделями поведінки, в переплетіннях невідомого, а також у зв'язках і відносинах між ними. Саме там ми можемо по-справжньому відкрити себе. Це те місце, де мова завжди

підводить. Ми краще вміємо виражати невимовне через образи. Нічого не визначено наперед.

II Малгожата Голішевська, Дорота Адріан, Патриція Оржеховська.

Мені довелося самому стати сонцем

куратори: Агата Кукерська, Катажина Калина

Кімната 1 ПЕРЕДПОКІЙ

Патриція Оржеховська
Передпокій з видом

Американський філософ Грем Харман у своїй книзі "Об'єктно-орієнтована онтологія". Нова теорія всього робить недійсним самопроголошене привілейоване становище людини над іншими нелюдськими істотами. Таким чином, філософ ставить об'єкти, створені як людською рукою, так і силами природи, реальні та вигадані, в один ряд з людиною як одним з багатьох об'єктів. А це, за його словами, також нематеріальні думки, історії, казки, фактично все, що існує. У концепції філософа людина втрачає свою унікальність, предмети звільняються від її влади, набуваючи власної автономії. Харман відмовляється від їхнього повсякденного, пов'язаного з людьми існування, намагаючись слідувати за їхньою прихованою спекулятивною реальністю.

У передпокої - місці проходу, проміжному приміщенні - об'єднуються кілька об'єктів різного походження: готові речі, знайдені речі, задумані речі, речі, співтворені не-людьми... і все це призупинено в часі. Нас переслідують минуле, але також і майбутнє. Рей Брассьє стверджує, що "ми померли дуже давно в результаті сонячного спалаху. З цього майбутнього, де вже нічого не існує, ми дивимося на наше сьогодні, щоб виробити абсолютно новий спосіб мислення".

19 Патриція Оржеховська
без назви (яйця), 2022,
кераміка

20 Патриція Оржеховська
Курка, кролик, людина, 2020
об'єкт (кераміка, фанера, пап'є-маше, алюмінієва фольга, фотографія)

21 Патриція Оржеховська
без назви (ганчірка), 2020
готові вироби + кераміка

22 Патриція Оржеховська
Курка, кролик, людина, 2016
об'єкт (кераміка, фанера, пап'є-маше, алюмінієва фольга, фотографія)

23 Патриція Оржеховська
Календар ZEITGEIST MMXXI на новий старий час, 2020
колажі

ZEITGEIST: календар для нових старих часів - це серія з тринадцяти колажів на основі фотографій з книги Пауля Йсенфельса "Гімнастика як радість життя" (1926), на яких зображені учениці сопотської гімнастичної школи (Gymnasticschule). Працюючи з архівним матеріалом, художниця здатна поставити себе на місце оповідача історії, перевертаючи інтенції зображень, використовуючи стратегії цитування, привласнення та захоплення. Архівні фотографії, що зображують молодих жінок і дітей, занурених у ритуальний танець на честь землі, води і повітря, у надбудові художниці багатозначного наративу стають хореографічними композиціями в дусі екофеміністичної прихильності. Головними героями сторінок календаря є жінки, діти та природа, пов'язані в єдину наративну мережу: природа, сфотографована з тонким втручанням у її тендітну тканину, "мікрозлочини", що постійно скоюються над нею, а також жіночі владні кола, надприродні сили та діти, які озираються на минулі покоління. Циклічність часу підкреслюється формою календаря, який у 2021 році має таку ж верстку, як і в 1926 році - році виходу книги Йсенфельса.

Робота ZEITGEIST XXMMI була реалізована завдяки Культурній стипендії міста Гданськ 2020 року.

- 24** Патриція Оржеховська
Ікебана, 2018
монтаж (чавун, іржа, гума, пластик, мідь, сталь, армоване скло, фарба)

Кімната 2 ПЕРЕГЛЯД

- 25** Патриція Оржеховська
Ретроградація, 2018
світловий монтаж (керамічні ізолятори, метал, скло, кераміка)

Ретроградація - поняття, що діє в астрономії і позначає рух небесного тіла, яке рухається по орбіті в напрямку, протилежному напрямку руху більшості тіл у даній сонячній системі. Ретроградний рух, однак, є видимим рухом, оскільки він створюється оптичною ілюзією. Гра слів, в якій перша частина вказує на ретро-футуристичний світогляд, а друга пов'язана з моєю накопичувальною натурою, вихвалянням матеріальності та життям серед предметів. Ретроградація - це фантазія про світ без людей, в якому центральну роль відіграють артефакти, створені руками людини. Сузір'я з десятка керамічних та скляних світлових об'єктів - це реінкарнація предметів, витягнутих зі смітника цивілізації. Світильники мають форму тотемних стовпів, що закінчуються світловими кулями, на які нанизані керамічні намистини: ізолятори, головки та тарілки. Голови з численними обличчями, зверненими до чотирьох сторін світу, уособлюють як людські, так і тваринні та рослинні риси. Тотемі, похідні від космічних і племінних порядків, охороняють кордони постапокаліптичних кінців світу.

текст Йоанни Кобилт та Патриції Оржеховської

КІМНАТА 3 ДИТЯЧА КІМНАТА

- 26** Дорота Адріан
Кристалічна структура, 2017
скульптура, цукрово-акрилова ліпнина

Дорота Адріан бореться з одним з найвизначніших зразків європейської скульптури - Капітолійською Лупою. Капітолійська лупа,

бронзова виливка, яку традиційно датують етруськими часами, а нині вважають середньовічною копією втраченого античного оригіналу, є тотемом республіканського Риму і водночас скульптурною історією походження міста: портрет міфічної матері-лиходійки, що годує Ромула і Рема.

Трифігурна композиція, де на місце Ромула і Рема художниця підставляє власних дітей, а роль вовчиці виконує сама, стає не лише її ідеальним, христоподібним автопортретом у 33 роки, а й дискурсивною та підривною алегорією Полонії та польської матері. Звернення художника до великої національної теми має і автобіографічне обґрунтування. Це автопортрет матері-художниці, який чудово проблематизує питання незалежного материнства у поєднанні з активною мистецькою практикою. Робота Адріана є частиною багатой проблематики жіночих - візуальних і літературних - наративів про материнство, а також сучасного польського політичного дискурсу, який все чіткіше і все частіше підпорядковує жіночі тіла примусу біологічної влади, карикатурно зображуючи соціальну реальність в антиутопії. Матеріалом для скульптури художниця обрала білий цукор, за допомогою якого їй вдалося досягти ефекту, що нагадує дрібну штукатурку, змішану з мармуровим пилом. Вона використовує цукор як збочений символ економічного та патріархального гноблення. Через відсутність майстерні скульптура була реалізована на кухні художниці, місці, яке стереотипно сприймається як природне царство польської матері, моделюючи цукрові троянди на святковому торті, що стояв на кухонному столі. Солодкість, таким чином, тільки здається.

Кімната 4 БАЛЬНА ЗАЛА

- 27** Дорота Адріан, у співпраці з членами клубів: Сосновецького об'єднання амазонок "Życie" та Гмінного об'єднання амазонок "Nadzieja" в Хожуві
Бал для 100 амазонок, 2022, instalacja

Під час першої зустрічі художниця та кураторки поспілкувалися з дівчатами з клубів "Амазонка" про їхній особистий жіночий досвід життя після мастектомії.

З розмов вимальовувалася картина надзвичайної спільноти жінок, часто ізольованих чоловіками, і часто звучала тема неприйняття партнерки через "недосконалості" її тіла, ураженого хворобою. Однак найбільший резонанс викликали історії про жіночу згуртованість, сестринство, взаємну підтримку та мотивацію, які надихають жінок.

20 років тому жінки в лікарнях найбільше вчилися у волонтерів, які мали подібний досвід. Жінка, яка пройшла цей шлях, була і є найкращою підтримкою і провідником через хворобу.

Позитивний настрій є надзвичайно важливим у процесі одужання. Саме тому так важливі спільні святкування: святкувати і веселитися разом. Під час однієї з історій з'явився бал для ста амазонок. Завдяки фінансовій підтримці жертводавців/донорів вдалося організувати спільну поїздку з костюмованим балом та живою музикою для ста амазонок.

У просторі ЦСМ художник вирішив відтворити цю ситуацію. У найбільшій кімнаті вона створює барокову бальну залу - місце для зустрічей і спільних розваг. За зразком палацових залів зал має власну символічну програму: серед них - фігури амазонок, а в центрі - погруддя жінки після мастектомії - за зразком класичного погруддя античної богині.

Під час виставки глядачі та глядачки зможуть використовувати бальний зал у власних цілях, танцюючи спонтанно або влаштувавши організовані танцювальні зустрічі у більшій групі.

КІМНАТА 5 СПАЛЬНЯ

28

Малгожата Голішевська

Я був отрутою гримучої змії, тепер я - кроляче молоко

Простір Малгожати Голішевської - це спальня - місце відпочинку, оздоровлення, таємниць і мрій. Місце близькості і надзвичайно гострої самотності. Авто рка вводить глядача у світ відчуженої успішної жінки, яка переживає кризу, як зі здоров'ям, так і з емоційною. На думку художника, і хвороба, і зцілення цих сфер повинні йти пліч-о-пліч. Ми супроводжуємо її у нелегкому процесі зцілення, наповненому жестами, ритуалами, різними

речовинами і цілющими предметами. Гомеопатія, тотальна біологія, гіпнотерапія, релігійні практики та онлайн-коучинг складають мозаїку, яка формує цей простір.

Фінансування робіт здійснювалося за рахунок коштів Верхньосілезької та Загленської митрополії.

За підтримки Фонду підтримки креативності ZAiKS

медіа-меценати

